

me. De kan væve, handle o. s. v., og der er let Adgang for dem til selvstændigt Erhverv; men om der vedblivende vil være det, er et andet Spørgsmaal. Tager vi Væveriet f. Eks, ja, saa er Forholdet nu ved at være dette, at Birmanerne foretrækker indførte Varer, engelske, tyske og japan-ske, da de ikke alene er finere, men ogsaa billigere end deres egne Bomulds- og Silkevarer. De fremmede Varer vil efterhaanden fortrænge de hjemlige, og den hjemlige Væveindustri vil forsvinde. Saa er der Handelen! Men der vil Kvinderne sikkert ogsaa glide ud. De egner sig kun til Smaahandel; men de smaa Handlende vil forsvinde. Bevægelsen gaar nemlig ogsaa derude stærkt i Retning af Stormagasiner. Kommer vi ind i saadan et engelsk Stormagasin i Rangoon, er der fuldt af Birmanere, der gør deres Indkøb her i Stedet for som tidligere at gaa til „Bazaren“. Stormagasinerne kan Kvinderne

ikke lede, næppe nok Mændene heller foreløbig. En Forfatter har kaldt Birmanerne for en Høker-race, og der er noget træffende heri.

De birmanske Kvinder vil i Fremtiden komme til at søge andre Erhverv for derigennem at bevare deres uafhængige Stilling.

A. Andersen.

D. K.s Hjælpekasse af 1914.

—o—

Det har vist sig, at den Plan, som Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse har forelagt Kredsene, og som gik ud paa at anbringe Kvinder, der var blevne erhvervsløse paa Grund af Krigen, i Hjem udenfor København, er vanskelig og i sin Helhed umulig at gennemføre.

Da der derimod — mod Forventning — har vist sig stærk Stemning for at foretage en Pengeindsamling i Kredsene til Fordel for disse erhvervsløse Kvinder, er det Forretningsudvalget i D. K.s Fællesstyrelse en Glæde at imødekomme dette

Ønske og herved meddele, at man er villig til at modtage Bidrag, som bedes sendt til vort Hovedkontor.

Ved Redaktionens Slutning har man med Tak modtaget:

Indsamlet ved Løsningkredsen:

M. Pedersen 10 Kr. Fru Jensen 10 Kr. Andrea Lund 1 Kr. Gertrud Mikkelsen 1 Kr. Mathilde Madsen 1 Kr. Karen Ovesen 2 Kr. Dortha Rasmussen 2 Kr. Ingeborg Grunnet 1 Kr. Fru Lund 1 Kr. Ane Bie 1 Kr. Sofie Sørensen 1 Kr. Fru Jørgensen 2 Kr. Fru Larsen 1 Kr. Petra Elbæk 1 Kr. Johanne Vandel 1 Kr. Sognepræst I. A. Pedersen 5 Kr. Henrik Rasmussen 2 Kr. Ialt Kr. 43.

Assenskredsen: Kr. 34. — Beringkredsen Kr. 50. — Haslekredsen Kr. 10. — Ialt Kr. 127.

Vi skal i senere Numre af Bladet i store Træk give lidt nærmere Oplysning om Pengenes Anvendelse.

Forretningsudvalget.

Litteratur.

—o—

Rose Bruhn: Landsby-Originaler. 8 lystige Fortællinger. — 143 Sider. — H. Hagerups Forlag. København.

Hvis man ved »lystige Fortællin-

stru om ogsaa at blive, for hun var lige saa meget Minister som sin Mand. Opfordringen blev ikke rettet, men Afskedsbegæringen blev paa den anden Side heller ikke modtaget. Roland besluttede sig da til at holde ud endnu nogen Tid, og høstede Konventets Bifald for denne Beslutning. Men fra den Dag af undte hans Fjender sig ingen Ro, og han var uafsladelig Genstand for Overfald og uretfærdige Beskyldninger baade af Dantonisterne og af Marat i hans Blad »Folkevennen«.

»I Dag paa Tronen, i Morgen i Lænker, saaledes er de retfærdiges Lod under Revolutionerne,« skriver Madame Roland under Omtalen af den Trængselstid, som nu fulgte. Endnu en Tid stod Roland fast midt i det Uvejr, som hans Fjender rejste mod ham i Konventet. Han blev ved Styret, saa længe han mente, han kunde gøre nogen Nytte der, men da Konventets ydmygende Magtesløshed for hver Dag blev mere aabenbar, indgav han Dagen efter Ludvig d. 16.s Henrettelse sin Afskedsbegæring d. 22. Januar 1793, og denne

Gang blev den modtaget. Samtidig med, at han trak sig tilbage, offentliggjorde han sine Regnskaber som Minister, men disse punktlige og nøjagtige Redegørelser for hans Ubestikkelighed ophidsede kun Jakobinerne endnu mere imod ham, ja, Marat erklærede i »Folkevennen«, at Republikkens Rolighed krævede Rolands Hoved.

Fire Maaneder krævede Roland i Brev paa Brev til Konventet sin Sag undersøgt, men hans Breve blev lagte ulæste til Side. Madame Roland forudsaa nu, at en Katastrofe nærmede sig, og forlangte Passer for sig og sin Datter, for at de kunde forlade Paris og begive sig ud paa Landet, idet hun mente, det vilde være lettere for hendes Mand alene at unddrage sig sine Forfølgere end sammen med sin Familie. Ved Chikanerier fra hendes Fjenders Side blev Passernes Udstedelse forsinket, og da de endelig laa til Afhentning, var hun blevet Bytte for et heftigt Anfald af Nervesmerter og maatte holde Sengen flere Dage. Seks Dage gik, — den syvende beredte hun sig

omsider til at gaa ud for at sikre sig sine Passer, men da lød Notre Dames Klokker over Paris og Alarmkanonen kaldte Borgerne under Vaaben. Krisen, hun længe havde ventet, var nu paa sit Højdepunkt, og skønt hun ikke ventede sig noget lykkeligt Udfald af den, hilste hun den dog som en Udløsning af den Spænding, hun i det sidste halve Aar havde levet under.

Samme Aften d. 31. Maj henvendte 6 bevæbnede Mænd sig i Rolands Bolig, og en af dem oplæste Arrestordre, udstedt af Revolutionskomitéen mod Roland. Roland nægtede at modtage den og sagde, at han anerkendte ikke den nævnte Komités Lovlighed. — Ordføreren erklærede da, at han vilde overbringe Kommunalraadet hans Svar og forlod Huset ladende sine 5 Kolleger tilbage.

Madame Roland forstod, at denne Opsættelse maatte benyttes til hurtig Handling. Hun meddelte sagte Roland, at hun vilde begive sig til Konventet og underrette det om hans paatænkte Arrestation for mulig derved at hindre dens Iværksættelse.